

РЕШЕНИЕ

№ 6360

гр. София, 27.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3793** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.76Б от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на Е. А. А М- гражданин на Л. срещу Решение №10-ОК/04.04.2024 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че същото е постановено в противоречие с административно-производствените правила на ЗУБ и най- вече, че е нарушена нормата на чл.13,ал.2,т.4 от ЗУБ, тъй като не са обсъдени наведените доводи за изпитване на основателен страх от преследване – политическа репресия в Л.. Иска се отмяна на Решението и връщане на преписката със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание, оспорващият- Е. А. А М редовно и своевременно призован, се явява и с помощта на преводача от арабски език- Д. Т. поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това жалбата му се поддържа от адвокат К., определена от САК за процесуален представител и назначен за такъв от страна на съда.

Ответникът по оспорването-Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт П., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на

страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № РД-05-853/06.12.2022 година на Председател на ДАБ към МС на РБ е определена Д. Б. Ц.- младши експерт в РПЦ- С., ПМЗ“ О. К.“ за интервюиращ орган, който да извършва действията, предвиден в ЗУБ.

С Решение № УП-ОК-32/19.12.2019 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ е отхвърлена молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на Е. А. А М.

С Решение № 2001/13.04.2020 година, постановено по адм. дело № 398/2020 година по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на Е. А. А М -гражданин на Л. срещу Решение № УП-ОК32/19.12.20189 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС.

С Решение № 10-ОК/04.04.2022 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ е допусната последваща молба с вх. № КП-986/16.03.2022 година на Е. А. А М до производство за предоставяне на международна закрила.

С Решение № 17029/22.11.20 година Заместник – председател на ДАБ към МС на РБ е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарна статут на Е. А. А М.

С Решение № 1893/23.03.2023 година , поставено по адм. дело №11615/2022 година по описа на АССГ е отхвърлена жалбата на Е. А. А М – гражданин на Л. срещу Решение № 17029/22.11.2022 година на Заместник- председател на ДАБ при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С Решение № 7640/11.07.2023 година, постановено по адм. дело № 4614/2023 година по описа на ВАС е оставено в сила Решение № 1893/23.03.2023 година по адм. дело № 11615/2022 година по описа на АССГ.

На 18.03.2024 година оспорващият депозирал последваща молба за закрила, с която поискал да му бъде предоставена международна закрила в РБ поради личните му опасения от преследване в държавата му на произход в Л. и видно от Доклада на А. интернешънъл положението в Л. се влошава и има опасност хора с неговия профил да бъдат обект на преследване и към този момент не притежава валиден национален паспорт.

На 18.03.2024 година до оспорващия е изпратено Съобщение, с което му е указано , че в тридневен срок от получаването му може да представи в ДАБ- към МС на РБ писмени доказателства, които ще бъдат взети предвид при провеждане на предварителна процедура по допустимост.

Съобщението е връчено на оспорващия на 18.03.2024 година и е посочено , че му е преведено на разбираме за него език.

С Решение № 10-ОК/04.04.2024 година Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не допуснал последваща молба рег. № УП 20423/18.03.2024 година- РПЦ- С. от Е. А. А М до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е връчено на оспорващия на 08.04.2024 година и текстът му е преведен с помощта на преводач от арабски език.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, както и представени в хода на съдебното производство.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №10-ОК/04.04.2024 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48,ал.1,т.10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че лицето Д. Ц. изрично е определен от Председател на ДАБ към МС за интервюиращ орган по реда на чл.48,ал.1,т.10 от ЗУБ. Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл.76б,ал.1,т.2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

С измененията на ЗУБ се създаде нов Раздел III.

Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила,като в чл. 76а (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 година/ е посочено ,че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно [чл. 13, ал. 2](#). Чл.76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на [чл. 58, ал. 4](#), срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на [чл. 76](#), а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила на дата 18.03.2024 година в ДАБ като същата е регистрирана в ДАБ на дата 18.03.2024 година. Според легалното определение на параграф 1,т.1 от ДР на ЗУБ. "[Чужденец](#)" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в

съответствие с нейното законодателство, а „чужденец, търсещ закрила“ е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1, т.10 от ДР на ЗУБ. От своя страна, съгласно параграф 1 т.6 от ДР на ЗУБ. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието "Последваща молба" е дадено и в чл.2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 18.03.2024 година/ регистрирана в ДАБ на 18.03.2024 година/, представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1 ,т.6 от ДР на ЗУБ/ при наличие на влязло в сила Решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила. Тази именно последваща молба с оглед новосъздадената разпоредба на чл.76б от ЗУБ и съобразно предоставената възможност на интервюиращ орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението- 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращ орган в този срок не вземе решение по реда на чл.76б, ал.1, т.1 или т.2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращ орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила/ като молбата е постъпила в ДАБ на 18.03.2024 година, а Решението е издадено на 04.04.2024 година. Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по- горе Директива допуска при последваща молба да не се провежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, Интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 -Последваща молба от Директивата- когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на

последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглеждането или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледан, акогато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г). Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

.Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсеция закрила, като е приел, че оспорващият не е представил никакви нови доказателства от съществено значение за личното положение на молителя в страната му на произход, въпреки, че му е даден тридневен срок за представяне на писмени доказателства/ със Съобщение, преведено на разбираем за търсеция закрила език – арабски и то на дата 18.03.2024 година.

В разпоредбата на чл.13,ал.2,т.4 от ЗУБ е предвидено,че производството за предоставяне на международна закрила не се образува,а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба,в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.Законосъобразно Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила. Изложеното едва в жалбата, че политическата обстановка в Л. се е променила и е възможно да бъде репресиран, и ако се завърне в Л. ще бъде преследван, не е подкрепено с доказателства, както и в хода на административното производство не е твърдял конкретни факти, които да обусловят преследване или страх от преследване. Наред с това, твърденията на оспорващия се базира само и единствено на доклада на А. интернъшънъл и на Х. райдс уотч, че положението в страната му на произход се е влошило. Направеното едва в съдебно заседание твърдение, че оспорващият е бил дете на посланик в различни държави, който след падане режима на К. вече е бил преследван, по никакъв начин не е ново обстоятелство, което следва да доведе до допускане на молбата за закрила в производство по общия ред. На първо място, представеният Дипломатически

паспорт на оспорващия от издаден през 1979 година / когато оспорващият е бил на 9 години/ и е бил със срок на валидност 2 години. На второ място, както оспорващият сам твърди в съдебно заседание, а от приложените по делото писмени доказателства/ и от проведените предходни интервюта е установено, че същият е напуснал легално държавата си на произход – Л. и то с виза тип “С“, при което ако е бил обект на преследване от страна на новата власт, то възниква въпросът как му е издадена виза и същият легално е напуснал родината си- очевидно това твърдение е само и единствено с цел защитната му теза, още повече, че оспорващият едва през 2019 година е напуснала родината си легално и то с виза за България, което очевидно сочи , че той продължителен период от време след падането на режима на К. е продължил да живее на територията на Л. необезпокоявано от никого. На следващо място, обстоятелството, че оспорващият има дете на територията на РБ/ което обстоятелство също е обсъдено в предходните производства по ЗУБ/ за което в съдебно заседание се представи копие на Удостоверение за раждане, също не е ново обстоятелство от съществено значение за положението на молителя и за неговата бежанска история.

Наред с това, в хода на административното производство административният орган е събрал информация и за страната на произход на оспорващия, като е приел ,че няма влошаване на положението в Л., което да бъде основание за допускане на последващата молба до производство по общия ред.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предполагавя отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.85,ал.3 ЗУБ, Административен съдСофия-град

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ № 10-ОК/04.04.2024 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, с което не е допусната последваща молба рег. № УП 20423/18.03.2024 година- РПЦ- С. от Е. А. А М до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване ,съгласно разпоредбата на чл.85,ал.4 ЗУБ.

СЪДИЯ: